

PARALELĂ ÎNTRE PREDAREA ONLINE ȘI PREDAREA TRADIȚIONALĂ

Profesor înv. preșcolar Jitariu Codruța Alina
Grădinița cu P.P. „Floare de Iris”, Cluj-Napoca

„Orice metodă pedagogică rezultă din întâlnirea mai multor factori și, din acest punct de vedere, educația va rămâne mereu o artă: arta de a adapta, la o situație precisă, indicațiile generale date de cărțile de metodologie.” Gaston Mialaret

Progresele remarcabile în domeniul calculatoarelor și microcalculatoarelor și, în paralel dezvoltarea psihologiei cognitive, au deschis perspectiva unor noi tehnologii de instruire: tehnicile informaționale computerizate, instruirea asistată la calculator și învățarea multimedia, bazată pe utilizarea noilor tehnologii de informare și comunicare. (M. Ionescu, 2011)

Același autor afirmă că, „nu utilizarea tehnologiilor computerizate și multimedia, în sine, are efecte educative, ci integrarea lor într-o strategie de instruire și autoinstruire bine gândită”. (M. Ionescu, 2011)

În accepțiunea lui Dragoș Iliescu, directorul Școlii Doctorale de Psihologie și Științele Educației din București, în zona educației, conversația publică este dominată de ideologie. Nu e dominată de opinii ancorate în empiric, nu e dominată de date științifice, e dominată de ideologie. Deci vom face un nou lucru pentru că pare bine, pentru că sună bine, pentru că e la modă, pentru că mi se pare mie că ar fi cool. Dar pedagogia este o știință de sine stătătoare. (<https://www.edupedu.ro/dragos-iliescu-digitalul-atunci-cand-vine-in-plus-fata-de-educatia-fata-in-fata-creste-cam-cu-20-25-efectul-e-o-corelatie-masiva-intre-numarul-de-ore-petrecut-de-parinte-cu-copilul-si-performan/?fbclid=IwAR36fGIL8083ACzo3B6r2EEfA0GtPHW2rRYc6YQHaF7sQvF2It-s-mejoFw>)

M. Ionescu (2011), spunea că, departe de a prezenta o simplă modă în educație, integrarea tehnologiilor informaționale computerizate și a multimediei în strategiile de

instruire și autoinstruire, oferă azi soluții promițătoare pentru concretizarea aplicațiilor psihopedagogiei cognitive, pentru practica educațională. De altfel, pedagogul Gaston Berger, propunea, ca soluție pentru a pune de acord ritmul lent al schimbărilor în educație cu ritmul accelerat și continuu al schimbărilor care au loc în societate, integrarea în învățământ a mijloacelor tehnice similarecelor utilizate în afara școlii, inclusiv a mass-mediei, care joaca un rol important în comunicarea interumană și educațională, constituind un adevărat catalizator instituțional.

În didactica tradițională, actul predării este unidirecțional, adică îndreptat de la cadru didactic spre copil și avea ca obiectiv transmiterea de cunoștințe gata structurate, pe care copiii urmau să le asimileze în mod pasiv. Apoi s-a simțit necesitatea elaborării de modele în care predarea să nu mai fie atribuită doar profesorului, ci să implice și copilul. Astfel, viziunea s-a schimbat radical în didactica modernă, predarea nu mai este concepută ca o activitate de comunicare, de transmitere de cunoștințe, ci ca o problema de organizare și conducere a proceselor de învățare. (M. Bocoș, D. Jucan, 2007)

A preda înseamnă a organiza experiențe de învățare care să provoace schimbări dezirabile în comportamentele copiilor. (M. Bocoș, D. Jucan, 2007)

Etapele principale ale procesului de predare sunt: prezentarea unui material concret/verbal, organizarea și conducerea unor activități în care să se valorifice materialul prezentat, acordarea de sprijin copiilor pentru a putea observa, analiza, compara, extragerea esențialului (împreună cu copiii) și fixarea lui în noțiuni, concepte, raționamente, operaționalizarea cunoștințelor copiilor prin conceperea și rezolvarea de probleme, de sarcini teoretice și practice. (M. Bocoș, D. Jucan, 2007)

Data fiind situația actuală, putem afirma că această pandemie, starea de urgență instituită de la o zi la alta, au provocat un adevărat experiment în domeniul educației. La nivel mondial sistemele educaționale sunt nevoite să se adapteze situației, să se reinventeze. Milioane de copii au fost obligați să stea în casă, iar profesorii au fost forțați de situație să își mute activitatea online, să învețe să utilizeze diferite tehnologii și platforme digitale pentru a continua predarea și pentru a păstra legătura cu copiii. Astfel s-a demonstrat că atât profesorii cât și copiii au fost capabili să se adapteze la noul mod de abordare al educației și la un nou mod de comunicare.

Cu toate că a existat deschidere din partea cadrelor didactice precum și a copiilor pentru desfășurarea activității educaționale online, au fost câteva dificultăți pe care unii le-au întâmpinat. Amintim aici lipsa unui mijloc de conectare (laptop, tabletă, telefon),

lipsa conexiunii la internet, lipsa cunoștințelor în domeniul tehnologiei pentru unii părinți sau profesori.

Astfel, prin realizarea unei analize, după trei luni de când predarea și învățarea s-au mutat în școala de acasă putem trage câteva concluzii cu privire la avantajele predării online și cele ale predării tradiționale, adică ce au avut copiii în plus în aceasta perioadă și ce le-a lipsit:

Predarea online:

- Copiii au petrecut mult timp în familie, alături de părinți, s-au bucurat de prezența și sprijinul acestora în realizarea sarcinilor de lucru;
- Și-au desfășurat activitatea într-un mediu familiar, plăcut și fără zgomotul și agitația din clasă;
- Activitățile online nu începeau atât de devreme precum cele de la școală și ei s-au putut bucura de o oră de somn în plus dimineața;
- Relațiile între școală și familie au avut de câștigat, deoarece părinții au putut observa în mod direct efortul făcut de cadrul didactic în reușita procesului de predare și învățare;
- Putem spune că aceasta perioadă a favorizat învățarea și dezvoltarea unor noi aptitudini părinților prin folosirea instrumentelor și platformelor pe care lucrează copiii;
- Predarea online a favorizat colaborarea profesorilor, prin împărtășirea de noi experiențe, schimbul de materiale și idei.

Predarea tradițională (față în față):

- Ce a lipsit cel mai mult copiilor în aceste luni de școala de acasă a fost satisfacerea nevoii de socializare, de a petrece timp împreună cu colegii. Această lipsă de socializare a fost resimțită de către toți copiii;
- În cadrul activităților organizate față în față cadrul didactic deține un mai bun control în menținerea atenției copiilor, precum și în dirijarea modului de realizare a sarcinilor individuale de lucru.
- Prin crearea unui mediu educațional stimulat, prin utilizarea materialelor didactice atractive, prin crearea de situații de învățare și concretizarea acestora în experiențe de învățare, cadrul didactic permite dezvoltarea creativității copilului.

- Școala/grădinița favorizează dezvoltarea autonomiei și independenței copilului, favorizând dezvoltarea globală a acestuia.

Ceea ce am trăit din martie încoace, reprezintă o situație aparte, iar măsurile luate au fost extraordinare, fiind nevoie de soluții de urgență și de o adaptare din mers, atât a cadrelor didactice, cât și a copiilor și părinților, deoarece era absolut necesară continuarea învățării și a comunicării educaționale. Pe viitor, se dorește ca un model de predare de tip hibrid să rămână în educație, iar lecțiile învățate de profesori și elevi în această perioadă, datorită nevoii de adaptare, să fie un plus de valoare adus sistemului educațional din țara noastră.

Bibliografie:

- Bocoș M., Jucan D., (2007) Teoria și metodologia instruirii, Teoria și metodologia evaluării, Paralela 45, Pitești.
- Ionescu, M., (2011), Instrucție și educație, Editura Eikon, Cluj-Napoca.\

Surse web:

- <https://www.edupedu.ro/dragos-iliescu-digitalul-atunci-cand-vine-in-plus-fata-de-educatia-fata-in-fata-creste-cam-cu-20-25-efectul-e-o-corelatie-masiva-intre-numarul-de-ore-petrecut-de-parinte-cu-copilul-si-performan/?fbclid=IwAR36fGIL8083ACzo3B6r2EEfA0GtPHW2rRYc6YQHaf7sQvF2lt-s-mejoFw>